

Kertomuksia kasteesta

"Pioneeri on henkilö, joka tekee jotakin ensimmäisenä", äiti sanoi.

Noelle Lambert Barrus
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Mary pyörähteli ihailen valkoista mekkoaan peilistä. Se oli sama mekko, jota hänen äitinsä oli käyttänyt omassa kastetilaisuudessaan. Isoäidin äiti Marluce oli korjannut sen Marylle sopivaksi. Nyt Mary voisi pitää sitä omassa kastetilaisuudessaan!

"Sinä olet kaunis!" Äiti otti Marya kädestä ja pyöritti häntä jälleen ympäri.

Mary kikatti. "Voinko pitää tätä koko päivän?"

"Säästetään se kastepäivääsi varten, niin että se pysyy siistinä ja puhtaana, jooohan?" äiti sanoi.

"Okei." Mary kastettaisiin, kun hän täyttäisi kahdeksan, ja hän oli valmistautunut siihen jo jonkin aikaa. Hän oli käynyt Alkeisyhdistyksessä, lukenut pyhiä kirjoituksia ja jopa käynyt ystäviensä kastetilaisuuksissa. Mutta hänen syntymäpäiväänsä tuntui olevan kamalan pitkä aika!

Mary painautui äidin kainaloon sohvalla. "Äiti, kuinka vanha sinä olit, kun sinut kastettiin?"

"Olin 16-vuotias."

"Oho! Miksi odotit niin pitkään?"

Äiti kietoi Maryn tiukkaan halaukseen. "Koska en tiennyt Jeesuksen Kristuksen palautetusta kirkosta ennen sitä. Mutta aloin käydä kirkon toiminnoissa muutamien ystäväni kanssa. Ja mitä enemmän opin, sitä enemmän halusin mennä kasteelle!"

"Miksi?" Mary kysyi.

"Koska halusin saada ikuisen perheen." Äiti osoitti heidän yläpuolellaan olevaa kuvaa temppelistä. "Opin, että jonakin päivänä minut voitaisiin sinetöidä perheeseeni temppelissä ikuisesti. Unelmani oli, että minulla olisi ikuisen perhe. Ja kaste oli ensimmäinen askel! Nyt minun unelmani on toteutumassa."

Mary hymyili. "Sinulla on isä, Mallory ja Maeva-vauva! Ja tietysti minä myös."

"Niin, tietysti. Ja isoäiti Angela."

"Menikö mummi kasteelle sinun kanssasi?"

"Hän odotti muutaman vuoden. Mutta aina kun matkustimme temppelien lähellä, pysähdyimme mielellämme katsomaan niitä."

Mary ajatteli äitiä ja isoäitiä katselemassa yhdessä temppeleitä. "Entä isä? Kuinka vanha hän oli, kun hänet kastettiin?"

"Hän oli 11-vuotias."

"Ja asuiko hän silloin Brasiliassa?"

"Aivan oikein", äiti sanoi. "Kaikkialla maailmassa on ihmisiä, jotka oppivat Jeesuksesta ja kasteesta. Monet heistä ovat pioneereja."

"Pioneereja?"

"Pioneeri on henkilö, joka tekee jotakin ensimmäisenä", äiti selitti.

Mary mietti asiaa. "Niin kuin sinä olit ensimmäinen henkilö perheessäsi, joka meni kasteelle?"

Äiti nyökkäsi hymyillen.

Juuri silloin isä käveli huoneeseen ja ahtautui sohvalle.

"Isä, olitko sinä pioneeri sinun perheessäsi?"

"Tavallaan. Kun minut oli kastettu, sain tietää, että isoäiti Rosimere oli jo kirkkomme jäsen! Mutta hän ei ollut käynyt kirkossa vuosiin."

"Niinkö? Mitä tapahtui?"

"Minä aloin käydä kirkossa. Sitten veljeni alkoivat käydä, ja sitten myös isoäiti Rosimere. Jopa isoäidin

äiti Marluce liittyi kirkkoon!"

Mary kuvitteli, kuinka isä kävi kirkossa yksin ja toi sitten mukanaan lisää perhettään.

"Vau", Mary sanoi. "Minusta on kivaa kuulla kertomuksianne. Ne saavat minut entistä innostuneemmaksi kasteesta."

"Kiitos, että kysyit meiltä kaikki nämä kysymykset, Mary", isä sanoi. "Voimmeko nyt kysyä sinulta yhden?"

Mary nyökkäsi. Mitähän he kysyisivät?

"Miksi sinä haluat mennä kasteelle?"

Mary ajatteli sitä, mitä hän oli oppinut pyhistä kirjoituksista ja miltä hänestä tuntui kirkossa. "Koska minä haluan seurata Jeesusta ja olla perheeni kanssa ikuisesti."

Äiti ja isä hymyilivät kumpikin, ja Mary halasi vanhempiaan. "Maltan tuskin odottaa!" ●

